

Я кохаю тебе більше разів, ніж може битися моє серце...

Я видихаю| Ти вдихаєш| Те саме повітря| З любові я весь
фарби, щоб розфарбувати свій світ...

... для мене, для вас і для тих, хто любить мене

Філіпе Александре де Андраде Са
Моура Filipe@FilipeMoura.com

Рух сонцеписців #SunKuWriter

ТИНЬ

Фігура в ночі, що танцює між тінями. Тасмниця і тиша, поема в русі.

Я люблю тебе безмежно, як безперервне биття мого серця. Кожен удар - це мелодія любові, вічна симфонія, яка відлунує в душі

Я видихаю, ти вдихаєш, ми дихаємо одним повітрям... любові

Я - всі кольори, щоб розфарбувати твій світ... Для мене, для тебе і для тих, хто мене любить.

Одного разу ти посадив корінь у моєму серці... Сьогодні це дерево називається кохання на все життя. Його ніколи не викорчувати, бо воно живе всередині мене.

Трансформатор

Баланс блискучих сил, що перетворюють реальність. Магія в кожній деталі, зміни в кожній секунді.

Електрична панель: невидимий диригент, який оркеструє симфонію вселенського струму, проводячи енергію туди, де відбувається життя.

Сонячне світло: магія, яка висвітлює приховані глибини нашої матері-землі.

Фонтан, що

світиться, падає

краплями життя,

Освітлюючи шлях, біля

джерела долі.

Маяк

Світло безперервно обертається, як танець аномалії.

Нерви танцюють під звуки серцевих ударів, кожен пульс - історія, кожне моргання - всесвіт.

Хвилі думки приходять і відходять, як море. Хвилясті, кругові, вони танцюють на нескінченності хвиль.

Відчуття електрики в тілі, як річка енергії, що впадає в море хвиль. Танець частинок, симфонія течій.

З кожним ударом я відчуваю електричний пульс життя, як листя на вітрі, що танцює в гармонії.

Правда подібна до сонця, вона яскраво світить, коли її відкривають імпульсивно. Дозвольте собі бути осяяними силою щирості!

Приглушення голосів, де буття сяє в тиші. Шторми вибухають, знаходячи світло в безтурботності.

Свічка, що світиться, біль, запалений розтопленням воском. Почуття, які зникають, але залишають свій слід.

Електричні двері, м'які на дотик, але вони закриваються раніше, ніж відкриваються. Електричні бензопили підрізають коріння ненависті, вібруючи темною енергією. Давайте перетворимо цю силу на мир і гармонію.

Промінь світла стирає спогади, перетворюючи їх на дим, що світиться. Електрика танцює в повітрі, поки розум шукає ясності.

Розуми гудуть від електромагнітної турбулентності, танцюючи між нескінченними електромагнетизмами. Енергія Всесвіту пульсує, відкриваючи невидимі таємниці.

Наелектризована блискавка, енергія, яка паралізує нас і змушує наш розум вібрувати. Медитуйте в хаосі, знаходьте спокій у громі.

Диявольські вогні танцюють у повітрі, кожна істота сяє, як зірка, що мерехтить. Перерви, які змушують нас мріяти.

Світло миготить нескінченно, як думки, що ніколи не припиняються. Потік життя тече безперервно, а ми намагаємося знайти спокій у перервах.

Непрозоре світло, істоти танцюють у сутінках. Міраболанти сяють у темряві, відкриваючи таємниці ночі.

*Електричні вібрації
Пасма енергії танцюють крізь
мене, вібруюче тіло в гармонії,
з'єднуючи мене зі всесвітом.*

*У 10-му електричному колі
Я піднімаюся і йду вперед, енергія
не витримує, Непідкупний, не
зупиняючись, я йду в світлі, що
розливається.*

Електричний шторм емоцій! Слова танцюють під дощем відчуттів, кожна крапля - вірш, кожен грім - поема.

*Різкі відлуння світла,
голос ламається, сяє. Світло,
що охоплює тишу.*

У мерехтливій темряві істоти, що йдуть, світяться під керівництвом своїх очей. Вони йдуть, керовані світлом всередині.

*Флуоресценція Вони
цвітуть і падають, грім
танцює в повітрі, в усіх
напрямах.*

*"Затьмарення
Яскраво сяє блискавка, засліплюючи
насолоди і погляди, Відчуття в танці
світла.*

Спалахи в душі, де переплітаються глибокі дуги, що тримаються на динамічних і розпечених поштовхах.

*Електроінструменти: Відтінок , який підкреслює невідповідність
та*

почуття, звертаючись до сильного і рішучого світла. Нехай електрика освітлює шлях душі!

Я занурююсь у різке світло сутінків, де моє єство знаходить м'якість. Промінь світла тішить мене, як обійми сонця, коли воно прощається.

Спогади про новий світанок! Я прокидаюся, поглинений світлим днем, готовий залишити темряву позаду. Силою Світла я поширюватиму Силу та Енергію на всю Сузір'яну Спільноту.

Світло присутності

Це м'яке світло, яке супроводжує вас у хвилини спокою та роздумів. Це присутність, яка живить, але й кидає виклик душі в тиші.

Червоне світло

Червоне світло

*світиться, блокує нерви,
прискорює заспокоєння
всередині вас.*

Зіткнення ідей, що плывуть до горизонту. Розуми плывуть безцільно, без імпульсу. Вони поширюються, як приплив.

Світло-компаньйон, де тінь нічим не видає себе, а світло не відчувається. Сяйво, яке супроводжує нас, навіть коли ми цього не усвідомлюємо.

Грім танцює по небу, розбиваючи тишу жадібними до насолоди гуркотами. Кожен гуркіт - це обіцянка бурі, симфонія сили.

Потужне світло

*Яскраве світло виносить вирок,
життя, загублені в темряві,
перегукуються неосвічені голоси.*

*Потужні промені, що розрізають,
розривають зв'язки, які неможливо
зв'язати,
як сила природи, що кидає нам виклик!*

*Матове світло
У тіні розуму об'ємні
промені світла
зат'марюють розум.*

*Інтенсивне світло
Тумани танцюють,
Під чорним світлом, що сяє,
Інтенсивність.*

*Luminous Cosmic
Як проникливий і глибокий космос, що заспокоює забуття душі. Нехай
світло всесвіту огорне вас і освітить шлях вашого буття.*

*Світло має здатність цілювати, навіть у найтемніші моменти. Коли
все здається безнадійним, воно веде нас в екстатичний потік
повсякденного життя. Нехай грім відчаю перетвориться на динамітну
блискавку, що освітлює шлях до осяйного майбутнього.*

*Зцілений світлом і рухом, я залишив позаду нутроці суворості. Але чи
освітлює це світло минуле? Два полюси, дві крайності енергії...*

*Мене зворушило позитивне і цілюще світло, а не темна тінь. Чистота
емоцій висвітлює сутінки безпосереднього та імпульсивного. Ніяких
непрозорих переходів, тільки справжні почуття.*

*Світло інтенсивне, воно спалить будь-кого, хто буде протистояти
йому. Приєднуйтесь до хвилювання і насолоди життям. Одного дня
світло згасне, але до того часу тримайтеся за талант, як за гострий
синій промінь. Звільніть себе від темних думок. Сяй, поки можеш!*

*Всередині нас сяє світло, але також бувають бурі та громи. Життя
складається з контрастів: вогонь, який зігріває нас, а іноді обпікає. Нам
потрібна ця енергія, щоб протистояти викликам і знаходити сенс у
виправданнях, які ми знаходимо.*

Світло і грім всередині нас, чиста енергія і вогонь, що живить нас. Життя складається з швидкоплинного світла, викликів, які нас випробовують. Ми знаходимо силу в енергії, яка нас веде.

Немає світла без енергії, і все вібрує своїм власним струмом. Сутність буття кидає нам виклик, а інколи ставить перед нами незбагненні загадки. Енергія не шокує, а намагається погасити світло. Однак світло завжди виявляє себе.

У тиші часу світло Блакитного Променя виявляє себе, проникаючи в органи чуття. Ясність думки, твердість переконань. Негативні чи позитивні енергії її не лякають.

Енергія вітає кожного, подорожуючи зі швидкістю світла, без перешкод і бар'єрів. Кожен має право на почуття, як позитивні, так і негативні.

Чорна фейска танцює на межі мудрості та божевілля, енергії та бажання. Використовуйте власне світло, щоб доторкнутися до нескінченності, і ви побачите палаючу посмішку, схожу на несамовитий попіл.

У квадранті Всесвіту Блакитний Промінь ковзає зі спокоєм, освітлюючи шляхи відволікання і стресу. З проникливістю він спрямовує енергію і фотони, уникаючи коротких замикань. Яскравий та імпульсивний, він рухається зі швидкістю не світла, а самого Блакитного Променя.

Під час переходу енергій ми стикаємося з силами, які заважають нам жити сьогодишнім днем. Грім гримить, але його звукова хвиля не така потужна, як здається.

У танці між світлом і тінню реальність прихована, затьмарена ілюзорними блискітками. Але в тіні уява висвітлює шляхи, яких не може досягти око.

Лють Блакитного Променя проникає в мою душу, руйнуючи упередження і нетерпимість. Чиста енергія летіє з пор, освітлюючи шлях. Нехай цей Блакитний Промінь веде нас!

Штучне освітлення

Світло, яке ми створюємо, танець хитроців, безсоромно заплутаний у складнощах. Чи була втрачена простота?

Лазерне світло

У нічну тишу проникає світло. Невидиме та інтенсивне, воно пронизує непомітно.

Провідне світло, навіть на найтемнішому перехресті, виявляє те, чого ми не бачимо. Непомітно, але потужне, воно всмоктує упередження та отруйні ідеї, перетворюючи їх на зцілення. Нехай його сяйво завжди просвічує нас!

Світло на горищі, танцюючий дим, загублені в лахмітті спогади. Шалені, повільні, некоординовані думки. Розум охолоджується, дії вагаються.

У бездіяльності моменту розум танцює між мозковими вогнями та електричними стимулами. Блукаючи, він знаходить натхнення в потоках сьогодення.

Магія маси тіла, гіпнотичне сяйво світла, як танець безглуздох рим. Краса хаосу, поезія миті.

Світильники на горищі світять, висвітлюючи спогади та думки. Кожна голова - це цілий всесвіт, з еклектичним корінням і сконструйованими мріями. Хотілося б дослідити ці горища, де неквапливо спочиває прожите життя.

Спогади, що жевріють на горищі душі, вічно відкриті або закриті в скринях пам'яті.

Блискавка!

Той момент, коли небо освітлюється, а серце калатає. Світло прорізає темряву, приносячи тишу, яка кричить. Швидкоплинна, але потужна мить, яка нагадує нам про силу природи і про наше власне існування.

Та блискавка, що стирає свідомість, між красномовними стогонами і небайдими діями. Нерухомий, я чекаю на наступну блискавку у світі.

Попіл світла

Той попіл, що позначає тебе, жар запеклих і сильних прасок. Забруднений попелом Світла з минулого і майбутнього, всюдисущого.

Ви не забуваєте, ви не здаєтеся, ви - справжній бунтар!

У тиші миті танцює світло, спогади течуть, як ріки слів. Контролюйте себе, і спрага світла перетвориться на поезію.

Палаючий попіл танцює в твоєму серці, магнетичне тіло, що свистить від бажання. Два обличчя, одне мужнє, а інше чуттєве, кидають тобі виклик. Ти не , не обираєш, ти - ідеальний сплав.

Цей попіл світла зігріває темряву, приносячи захист від проливних дощів. Вони поширюються по континентах у позачасових обіймах.

У світлі насолоди

Світло вторгається і дарує, відкриваючи таємні насолоди. Хімічна тривога, сидяча насолода, але не застійна. Відбивається на найвнх обличчях, висвітлюючи буття, почуття та емоції.

Емоція, що танцює між променями сонця, блискуча і дивовижна. Надлишок насолоди, що переносить нас до нових горизонтів, де почуття зустрічаються і губляться в морі відчуттів.

У танці світла розквітає насолода, підживлювана залежністю, яка просувається вперед без вагань. Розпущене волосся, що розвівається в запереченні, оспівує божевілля моменту.

Гіпнотичне світло

Відчуття на поверхні нашої шкіри, бажання пристрасті до світла, яке нас веде. Воно заряджає душу енергією, змушує нас вірити в те, що існує блиск.

Ми керуємося ним, без кредитів і дебетів. Гіпнотичне життя спокушає нас, трансцендентних істот у пошуках зачарованих насолод. Залежності танцюють між нашим волоссям і бровами, обтяжені скромністю і неробством.

Ми трансцендуємо у світлі, яке веде нас, кидаючи виклик думці.

Чисті реакції, палкі бажання. Світло живить нас, веде нас. Сипучі камені збираються разом, глина горить.

Інтенсивне світло

Світло, що танцює між тілами, без дроту, без ланцюга. Воно сяє в темряві буденності, зачаровує і живить. Навіть у вимкненому стані його сила не згасає.

Світло, яке не гасне, а трансформується.

Психоделічний грім танцює в небі, переплітаючись з хаосом. Аномалія вібрує в кожному ударі грому, нагадуючи нам, що ми є частиною цієї бурі кольорів і звуків.

Когерентне світло сяє без шкал, але чорний грім, аномалія, бурчить у глибинах почуттів. Воно тьмяніє і зміцнюється, не маючи таємниць, лише загадковість.

У світі психоделічного світла, де перетинаються задоволення і забобони, застигають косі кольори. Тут творіння спить, а поблажливість вагається. Хто наважиться плисти?

Посеред уривків думок ми знаходимо спокій. Мріяти про світ без тривоги - це як почухати око: миттєво, але необхідно.

Відчужений рух, ти сяси, як далека зоря, розбиваючи уми. Забувши про просте буття, ти потрясаєш всесвіт.

Грім - це психоделічне видовище, що відганяє духів, які ніколи не з'являються. Паралельна реальність, де чутки і непримиренність танцюють, як страшилка. Тут ніхто не живиться химерними особистостями чи родичами з до-буття. Все є тим, чим воно є, навіть якщо насправді не існує.

Реальність - це історія без часу, де страх переносить нас за межі відомих вимірів. Багатокутники та невидимі лінії прокреслюють півкулі трансцендентного та апофеотичного мислення.

Вона не розквітає і не росте на нитках абстрактного розуму. Ідеї

народжуються з імпульсів, побачених і запам'ятованих образів. Рухи імітації та пристосування до моменту. Все свідомо усвідомлене і прораховане.

На пожовклых сторінках пам'яті, де колись панували мудрі голови, згасають відгомони минулого. Бібліофіли пожирають історії, тоді як застарілі пам'яті залякані. Оточені вимірами та ярликами, абіссінці святкують життя, і грім Абіссинії лунає від сміху.

У світлі минулого відлуння з потойбіччя шепочуть давні тасмниці. Небесні світила танцюють у безпосередньому сьогоденні, нагадуючи нам, що час - це ілюзія. Нас закликають жити сьогоднішнім днем з мудрістю вчорашнього дня.

У світлі минулого мандрівники в часі зустрічають давні душі. Теперішнє - це сцена, на якій танцює минуле, і разом вони створюють вічну мить.

Життя складається зі світла, деякі з них більш інтенсивні, інші менш. Це енергії, які освітлюють нас, але вони не вписуються ні в минуле, ні в мить, яка вже пройшла. Сяймо в теперішньому!

Все є світлом, випромінюванням, яке світить більш-менш яскраво, але завжди інтенсивно! Минулому тут немає місця, як і моменту, що минув. Запалюймо сьогодення!

Вогні минулого можуть відкидати тіні, але вони ніколи не погасять сяйво нового полум'я, яке ми вирішили запалити в сьогоденні.

Минуле торкається теперішнього, як шепіт, але воно не гасить світло, яке сяє зараз. Кожна мить - це всесвіт чистої енергії.

Кожен день - це можливість осяятися чистим і потужним світлом, яке нас оточує. Дозвольмо вітрам нести нас, не маючи жодних намірів, просто обертаючись навколо задоволення від того, що ми існуємо і сяємо.

Сила електричного струму веде нас, передаючи інтенсивне світло через простий погляд. Світло з минулого, випромінювання давніх життів, але завжди в русі. Мить, клацання, і світло

гострий і небезпечний. Воно обпікає очі заздрості та ненависті, які повзають навколо минулих спогадів. Вогні, що чіпляються за небесні світила, випромінюючи вічність.

Радіація - це виклик, але наше внутрішнє світло світить ! Світить кожну мить, без забруднення, без страху. Нехай тече позитивний струм!

Світло, яке ми всі несемо в собі, є унікальним і променистим, як промені жовтого сонця. Немає сильнішого світла, лише магія уяви та чиста енергія. Кожен з нас - світле творіння, прагне розвиватися і творити.

Кожен з нас несе в собі унікальне світло, світлу магію, сповнену барв та енергії! Не існує сильнішого чи слабшого світла, лише різні випромінювання. Наша уява і воля є паливом для цього чистого світла, що сяє відтінками сонячного жовтого.

У танці променів і тіней свідомість є сценою, де невидиме стає видимим. Це не просто світло, яке освітлює, а розуміння, яке пробуджує нас.

Насправді світла мало, є лише осередки існування, які врівноважують невидиме. Те, чого ми не бачимо, не існує? Це результат потужного променя, який пробуджує нашу свідомість. Але що таке свідомість?

Таємниця свідомості та несвідомого подібна до невидимого бар'єру. Як би ми не намагалися її зрозуміти, ми всі рухаємося до теперішнього моменту.

На життєвому шляху бар'єри - це лише тіні минулого. Коли ми дивимося далі, то бачимо, що горизонт безмежний, а можливості реальні. Давайте переступимо через упередження і приймемо свободу бути.

Між бажанням і світлом несвідомого немає перешкод. Ланцюги? Лише ілюзії. Небесні створіння танцюють у світлі минулого, тоді як сьогоднішня розгортається в нашій свідомості.

Недоторкане світло, що танцює на горизонті. Хто ми такі, щоб його формувати? Ми просто спостерігаємо, поки воно не згасне, як зітхання Всесвіту.

Природне світло

Немає нічого чистішого за світло, яке веде нас, відповідає природному. Конфлікти і потування, лише тіні на шляху. Нагромаджуються погляди, усвідомлені, але легкі, бо все природне.

Між природою та світлом не існує конфлікту. Природа оточує нас, змушуючи відчувати себе невимушено і спокійно. Все тече нормально і безтурботно, як легкий вітерець у літній день.

Повітря, природна радість, яка нас оточує, танцює в повітрі і зникає. Ніжний дотик, для тих, хто вмів цінувати подихи легкості.

Ядерна енергія - світло

Потужне джерело, яке освітлює нас, спричиняючи глибокі зміни. Психологічні мутації, які дають нам відчуття сили цієї ядерної енергії. Трансформації, які впливають на нас і формують нас.

Яскраве світло енергії зростає, висвітлюючи трансцендентну істоту, яка, наче павич, проникає в наші імпульси. Мутації не впливають на нього, але ведуть нас до дії.

У динамічному імпульсі випромінювання світло сяє як його максимальна експонента! Ядерна енергія коригує, руйнує, але ніколи не виводить з рівноваги. Трансформація - її сила!

Психотропне світло

Як магія, вони танцюють у повітрі, ці вогні, що зачаровують нас і перетворюють реальність. Гарне бажання, але воно може стати поганим знаком, коли ми повернемося з цього фантастичного світу.

У танці психотропних вогнів реальність розчиняється. Збожеволівши від хтивих вимірів, ми вдихаємо сутність невідомого.

У глибинах свідомості прихований вимір танцює психотропними вогнями. Божевільні від реальності, ми знаходимо красу в запереченні

оксигенації. Спороадичні епізоди показують, що природа - це світло.

Грім, гіркий тріск у світлі, розлючує і живить Землю. Аморфне, прозоре світло, ми виживаємо.

Біженці в небесних тілах, гіркота - їхній дім. Вони виливають неконтрольовану лютю, лаву світла і сили. Що це за сила, яка ними керує?

Він випалоє темряву і живить світло буття. Мерзенні відключення електроенергії не мають влади над тими, хто гріється в магмі енергійного грому. Щастя у світлих променях, унікальні за своєю суттю істоти.

Генератор Любові, іскра, що запалоє бажання! Переплітаючи енергії, прозорі поцілунки та електричні зв'язки, ми танцюємо у життєдайному потоці почуттів.

Ми підживлюємо приховане его та особистість у щоденних процедурах, таких як сніданок чи вечеря. Кожен ковток води - це енергія, щоб зустріти день.

Без масок, у реальності любові, проникливі погляди самотність. Живляться енергією, яка ніколи не вимикається, справжньою і непідкупною. Завжди!

Спрагли очі, бажання, що танцює між одноманітністю днів. Косі обличчя, вільні нитки в електриці моменту. Винайдене терпіння, поема в русі.

Пориньте у безмежну уяву, де двигун реальності танцює між буттям і небуттям. Миттєвий контакт - це нитка, що прив'язує нас до життя, але існують тонкі реальності, яких свідомість ледь торкається... і все ж вони там, чекають на дослідження!

У потоці теперішнього часу засоби не можуть бути водянистими або скочуватися до ідей генеративної любові. Завжди напоготові, справжня любов не відчужує себе від задоволення, яке вона створює. Вона проростає в обличчі душі, яку ви намагалися придушити.

Energy - це мультикультурний танець, що об'єднує віртуальну та уявну реальності. Ми - відображення, що ховають у собі світних драконів. Нехай нейтрони освітлюють наш шлях!

Енергія, яка проходить крізь нас, життєвий струм, який нас оживляє! Ми - сяючі істоти, що ходимо в дуальності світла і тіні. Гноблення не зупиняє нас, ми - сила в русі!

У глибинах свідомості, де ховається біль, лежить ключ до трансформації. Підживлюйте себе позитивом і долайте невидимі бар'єри. Реалізуйте себе, адже ця подорож належить тільки вам. Дозволь своєму розуму танцювати на магнітних хвилях думки.

Передача думок подібна до річки невидимих енергій, що тече крізь позачасове повітря відчуттів. Ми всі бета-блокатори, але ми також спрагли до життя. Нехай течія нас до прихованих насолод!

Посеред імпульсів, що розбурхують розум, конфлікти думок виникають, як бурі. Але крізь хмари сяє електричне щастя. Нехай хвилювання брами виведе нас у зовнішню реальність.

Синє світло

Він викликає емоції, перетинає мости і сходи. Він використовує силу почуттів, живлячись ними. Вона розвиває духовний потенціал, який перетворює нас.

Вітаючи красу прозорі дружби, яка прагне чогось синішого та інтенсивнішого. Розвивати сузір'я глибоких почуттів, відчужених радіохвилю.

Косі уми, в бірюзовій синяві вічної дружби. Божевілля і насолода танцюють в чарівній зв'язці, закохані в рідкісну красу.

Блакитні сутінки, затишна енергія. Це не маска, це світло, що підсилює насолоду. Воно впливає на тих, хто втрачає себе в ньому, не маючи меж для вічної дружби.

У нитках сутінкової інтенсивності виникає затишна енергія, що захищає від зла і насолод. Це не маска, яка обманює, а синє світло, що підсилює реальне та уявне. Ті, хто піддаються, знаходять дружбу без меж.

Вона закохується, віддаючись шаленству емоцій. Хтивість і насолода розпалюють, осяваючи душу блакитним світлом. Енергії накопичуються і витікають, але захисне світло залишається, спрямовуючи нас у вічне теперішнє. Еволюція світлого задоволення неконтрольована, але завжди присутня.

Електричний кабель

Ми відчуваємо, як струм тривоги вібрує, наче електричні кабелі, що живлять надію. Рухи паралізовані, але думки прискорюються. Напруга зростає, прив'язуючи нас одне до одного.

Сходами життя ми піднімаємось і опускаємось, класифікуючи моменти і рухи. Світло веде нас, але будьте обережні на сходинках! Не всі йдуть за ескалатором, деякі знаходять підтримку і піднімаються. Чи цього достатньо, чи це питання балансу?

У танці життя ключовим є баланс. Не всі заслуговують на наше падіння чи допомогу у підйомі. Докладайте зусиль, будьте наполегливими, піднімайтеся з жертвою. Нехай жодна травма не зупинить вас, бо світло думки чекає.

Рівновага в силі, рівновага в житті. Не всі заслуговують на наш спуск чи підтримку на шляху вгору. Наполегливість - це ключ. Підніміться до духу жертовності, без травм. Світло мислячої істоти чекає на вас.

Внепнені кроки на шляху, не маючи сили здатися. Підживлювані надією, ми дійдемо до силового кабелю життя. Енергії, що живить Землю.

Шипуче світло

Вона падає і розростається, гілки світла, недосяжне бажання. Іскриста ілюзія, що розсипається перед обличчям реальності.

Посеред спорадичного божевілля шипуче бажання любові розширюється, заражає і домінує. Це обмін енергією, який ніколи не

постійне світло, що освітлює душу.

Освітлене небо надихає нас на пошуки ідеального балансу. Своїм блиском зорі рухають думки і перетворюють бажання на реальність.

Немає нічого прекраснішого за іскристе небо, де зорі танцюють у вічній симфонії світла. Сила всесвіту криється в нашій душі, просвітленій бажанням змінюватися і взаємодіяти. Нехай дотик зірок намагнічує наші думки і мрії.

Енергія розсіюється, як дим без подум'я, космічний танець, який багато хто не хоче інтерпретувати. Сумно бачити, як життєва сила задихається від пристосуванства та викристалізованих почуттів. Маски політичної кон'юнктури приховують справжню суть.

О душа чистої енергії, перетворися на магію! Пролітай над умами без течії, де правда фактів і зміни є постійними. Цикли, через які проходить кожен, але ніколи не на шляху страху і страждань.

*Звільніться, як вітер,
розкрийтеся, як весна, пройдіть
мутацію життя,
Дозвольте змінам керувати вами.*

*Світло життя
Пристрасті занурюють у божевілля,
інстинкт любити і бути коханим,
Вічний цикл, який нас зцілює.*

Пристрасті та розчарування танцюють у свідомості. Ілюзії процвітають, але справжнє кохання - це сонце, яке розганяє туман. Я переступаю через фальш, я знаходжу шлях серця.

У сфері любові ми відкриваємо для себе, ким ми є насправді. Любити - означає розуміти, за що нас люблять, і водночас відповідати на цю любов взаємністю.

почуття. Це танець, де $1+1=1$, союз, що виходить за межі логіки.

У космічному танці чисел $1+1=2$ - це математична істина. Але в мистецтві любові сума має сенс лише тоді, коли серця, цінності та погляди знаходять гармонію. Нехай рівновага буде компасом, а єдність - мелодією, що резонує в компасі життя.

Розуміння істини як джерела задоволення - це один шлях, але чи справжня свобода полягає в індивідуалістичних діях?

Роздуми про життя та його етапи... Я логічний чи нелогічний? Іноді я відчуваю себе ослон, але хто не помиляється раз у раз? Хто ми такі, щоб судити в епоху штучних засранців? Давайте зробимо власні висновки.

У танці життя божевілля - це лише маска. У світі поспішних суджень справжній мудрець знаходить спокій у хаосі.

Я визнаю, що я божевільний, я любив так багато людей... і що далі? Ми ніколи не завершені, ми завжди прагнемо більшого кохання, більшого і більшого...

Любов - це поле, де губиться розум і знаходить притулок божевілля. Ми - вільні птахи, що летять крізь хмари вразливості та маніпуляцій. Нехай нашими крилами керує правда серця.

На шляху любові ми знаходимо мудрість життя. Любити - право і обов'язок, світло, яке освітлює наше буття. Любімо один одного без сліз, з ніжністю і спонтанністю. Нехай любов буде силою, яка веде нас!

На небесній сцені танцює сонце,

*Промені світла, твоє мистецтво
сягає. Чиста енергія, мати дня,
Всесвіт аплодує вашій магії.*

На далекому горизонті світло любові не можна побачити, але його можна відчувати. Воно поширюється через дотик, через енергію, яка оживляє. Нехай рівняння любові зростає: $1+1+1+1+1+\dots$ = нескінченно.

У полі кохання танцюють магнітні сили. Спокуса притягує бажання, а серце прагне пізнати і насолодитися кожною миттю.

Сонячне світло і тепло, сила в кожному промінні. Слина, що виділяється в поцілунку, почуття, якими ми ділимося. Радість на дні народження. Минають роки, вік наступає. Старість приносить терпіння, наполегливість - це досягнення. Жертва і біль, зіллення лікарем. Здоров'я - це життєва сила, енергія, яка тече. Сила і безсилля, розчарування і страждання. Падіння приносить запаморочення, божевільне запаморочення. Божевілья в лікарні, госпіталізацію і позбавлення. Бажання прожити день.

На життєвому шляху воля до перемоги - це постійна боротьба. Ми стикаємося з внутрішніми війнами, втратами та самотністю, яка нас супроводжує. Але саме у творенні та винахідництві ми знаходимо істину, незважаючи на брехню та жорстокість світу. Покарання і догана формують нас, коли ми шукаємо рівноваги і безпеки. Нестабільність і ненормальність хвороби кидають нам виклик, але ми продовжуємо боротися, захищені поліцією і власною рішучістю.

Психіатрія і терапія, танець між ілюзією та реальністю. Медсестра вводить морфій, поки ми боремося з тривогою і страхом. Життєві перегони - це змагання за адреналін. Перемагають ті, хто знаходить задоволення в кожному питанні. Допитливість живить душу, а задоволення є найвищою нагородою.

Провина і свобода танцюють у . Чесність сяє, правда осягає. Невидиме стає реальним в уяві. Творчість летить, мрії відпочивають. Панує умиротворення, зберігається спокій. СТОП.

На дорозі життя кожен символ має свою історію. Від олівця до гуми, від шини до дороги - ми продовжуємо нашу подорож. Перехід є постійним: ми діємо, змінюємося, масштабуємося. Слова і фрази будують діалоги, наше самовираження у світі. У природі ми знаходимо енергію, світло і силу. Нехай СИНІЙ ПРОМІНЬ освітлює наш шлях!

*Енергетична ревіталізація
Живе незадоволення задоволенням,
Світло процвітання,
Я - всі фарби, щоб розфарбувати твій світ.*

*Паралізуюче світло
Навіщо зупинятися, коли дія рухає і трансформує нас? Емоції та відчуття - це пульс життя. Реакція та реагування - це танець розуміння. Терпіння та розум - це ключі до розуміння інших. Будьмо конфронтаційними, але з серцем.*

Ось у чому питання: відпускати чи не відпускати енергії, які нас паралізують? Як діти, що не знають відповідей, ми стоїмо перед невідомістю. Мужайтеся, друзі! Слово - це наказ, але хто судить про розум? Хто вирішує, що є нормальним? Зрештою, ніхто!

Ми всі маємо віру, як арфу, яка натякає і обманює. Мовчання - це дія, а не наївність. Слухайте вдвічі більше, ніж говорите. Протистояти тиші, вона відповідає на питання. Заспокойтеся і прислухайтеся до тиші всередині себе.

Якби одного дня вдарила блискавка... чи була б вона руйнівною і галасливою, чи яскравою і прекрасною? Сила несподіванки, краса миті.

Кожен промінчик унікальний, як і ми самі. Кожен зі своїм світлом і способом дії. Якби він був промінчиком, він був би оригінальним.

Кожен промінь, як і ми, має свій шлях і свою дію. В одну мить все може змінитися. Ми можемо впливати на долю, але чи варто?

Роздуми про долі та вірування... Кидається кубик. Ти просиш Бога

максимум, а випадає мінімум. Хто кидав кості? У кожного з нас є своя енергія і свій спосіб дії. кості з вірою і цілеспрямовано!

Відбите світло, танець відображення у свідомості.

Я прокинулася в новому світі, де слова - це крила, які мені літати. Написання цієї книги - це як увімкнення світла всередині мене, розширення мого єства. Рефлексія - це ключ до того, щоб висвітлити думку і відчувати її перетворюючу силу.

У безмежному океані нашого розуму ми пливемо течіями думок. Душа часом хвилюється, як розбурхане море. Очі перехречуються, виявляючи складнощі.

У хаосі світу течуть потоки енергії, неспокійний розум залишає сліди. Голоси в унісон перегукуються, слова танцюють у мистецтві вираження. Нехай натхнення веде нас!

Серце б'ється в тиші, вени танцюють в такт. Репресії шепочуть у тіні, але думка вільна.

Думки, що танцюють у голові, спогади, що приходять і йдуть. Практикуєш ненависть? Ні, це шлях без світла. Можливості не завжди приходять у потрібний час. Ми страждаємо, бо дозволяємо їм це робити, але свобода вираження поглядів - це скорб. Правда сяє через чесність. Різні форми вираження має свою красу. Баланс - це добре самопочуття, це внутрішній спокій.

Рівновага - це буденність, нервозність - це хаос. Коментарі неминучі, але чистота живе в кожному з нас. Сонце, джерело енергії, висвітлює вселенську любов і співчуття. Що є ненормальним? Коли нічого не відбувається.

У танці душ ми забуваємо, бо хочемо цього, лавіруючи між перспективами. Ідеї плывуть, переконання . Непоправне існує, як і несправедливість, яка нас зачіпає. Кохання, джерело насолоди, є самотнім притулком.

Совість - це як ліхтар, який освітлює наш шлях. У кожного з нас є свої вади і страхи, а іноді ми говоримо дурниці. Але це

Важливо пам'ятати, що визнання свого смутку робить нас сильнішими. Нічого не приховуйте, будьте справжніми.

Ми всі вразливі, але в саяві дружби знаходимо силу. Можливість стукає у двері, відчиніть їх зі . Ніхто нікому не належить, але кожен має право сяяти, як зірки на небі. Друг це відображення нас самих, інше "я", яке дає нам змогу відчувати себе повноцінними.

Ми всі здатні любити і бути коханими. Любов осяює наше життя і спрямовує нас. Поважати це почуття дуже важливо. Любить один одного, тому що любов - це сила, яка об'єднує нас і змушує рости. Слова можуть бути перехрестям почуттів, але в уникненні страждань завжди є логіка. Пам'ятайте: "У старих не мудрість, а розсудливість". Слухайте і вчіться!

Ми всі маємо силу вибрати між добром і злом. Життя - школа, де божевілля може стати здоровим глуздом, а знання - ключем до нього. Я змінююсь для вас, для себе, для тих, хто мене любить. Розвиватися - означає змінюватися.

*Електрифікація асоціацій
Я відчуваю, рефлексую, вловлюю і фіксую!
Я видихаю енергію цілий день!
Світло притягує !
Сила - це знання!
Знати - це вчитися, вчитися - це відкривати і відчувати!*

Відчувати - значить роздумувати Зрозуміти - значить вчитися Вчитися - значить усвідомлювати! Усвідомлення Я! Я є, ти є, Він є, Ми є, Вони є! Ми всі - це Я! А я - це Вони! А вони - це ми!

*Хто ми такі?
Ми існуємо, отже, ми є. Створені світлом життя, між уявою та реальністю. Дуалізм між бажанням і фактом, інтерпретація власної реальності.*

Реальність навколо нас, де ми ростемо і розвиваємося! Трансформація та інновації, цикли змін та переходів. Подолання бар'єрів, просування до нових етапів!

*Долаємо цикли та труднощі!
 Вихор викликів, реальних чи уявних, створений взаємодією між
 підсвідомістю та свідомістю.
 Свідоме і реалізація, несвідоме і проекція себе! Існування - це
 подорож!*

*Ми - ЄДИНЕ, світ істот, Я, перетворене на МИ! Я існую, отже, ми
 існуємо! Кожен з нас діє на світ і один на одного. Ти дієш на них, а вони -
 на світ!*

*Істоти, живі чи неживі, є світлом і вловлюють світло. Світло - це
 енергія, енергія - це сила. Сила - це бажання, бажання - це . Бажання - це
 реальність. Ми всі можемо доторкнутися до справжнього. Реальне - це
 факти і поведінка. Поведінка - це дія.*

*Дія - це відповідь світу! Трансформація - це модифікація. Зміни реальні!
 Постійне бажання, завжди мріяти. У світі немає ми хочемо, але ми
 продовжуємо намагатися!*

*У безперервному пошуку того, чого не існує, ми знаходимо лише відчай і
 страждання. Бажання недосяжного - це шлях до нещастя. Справжнє
 щастя приходить від здійснення можливих бажань.*

*Світ сповнений таємниць і сил, яких ми не можемо досягти. Ці духовні
 почуття, які допомагають нам відчувати себе справжніми, можуть
 здаватися нереальними, але вони є частиною нашого існування. Навіть у
 депресії є світло, яке нас веде. Живімо з духом і знаходьмо красу в
 невидимому!*

*Дух: схильність, яка веде нас! Мотивація: сила, яка нас рухає! Імпульс:
 енергія для дії! Вчинок: дія, що перетворює! Дія: вплив на інших! Інші: вони,
 вони і я! Я проти них: світ, який кидає нам виклик! Світ: соціальна сцена!
 Навчання: поведінка, яку ми приймаємо! Презентація: знання, які ми
 набуваємо!*

Знання - це зброя, яка просвітлює нас на життєвому шляху.

Ділитися - це вчитися, вчитися - це жити. Взаємодія - це танець всесвіту, де кожен крок - нове відкриття.

Діяти на світ - означає перетворювати його! Знання - це еволюція, а еволюціонувати - значить бути обізнаним. Знати - означає знати, як трансформувати! Трансформувати знання у мультикультурний світ нескінченних мудростей. Недосяжне нескінченне - наш горизонт!

Впливаючи на світ, ми змінюємо його! Знання - це ключ еволюції. Бути обізнаним означає бути здатним до змін. Трансформація знань у дії створює мультикультурний світ нескінченної мудрості. Нескінченність недосяжна, але кожен крок є досягненням.

Бути мудрим - це утопія, але саме у волі ми знаходимо внутрішню силу! Людина перетворює світ, а світ - це ми в перетворенні. Ми є тими, хто перетворює світ, з розумом і справедливістю!

Справедливість і рівність - це фундаментальні права! Ми повинні діяти по совісті, спираючись на реальність. Уява має силу і дає нам свободу. Знати - означає інтерпретувати світ навколо нас. Творімо краще майбутнє!

*Тлумачити означає
припускати, припускати -
це зобов'язання,
зобов'язання - це пакт,
пакт - це присяга,
Клятва - це вірність,
вірність - це правда,
правда єдина,
Я один,
Ми - один світ.*

*Рости - це бути, існувати - це факт. Ми - це світ, живі та неживі істоти. Світ перетворюється нами і ними. Постійно розвиваючись!
Знати - означає пізнавати, а пізнавати - означає рости.*

Переживати - значить відчувати світ! Відчувати - значить пізнавати душу! Свобода вибору того, що ми хочемо відчувати. Повага - це право, але

теж обов'язок! Ми не знаємо, ми не перетворюємо. Знання - це сила, набута різними "я" світу!

Не знаєш? Запитайте іншого! Досвід інших - це уроки для нас! Є речі, які вже випробувані і не є добрими! Життєва мудрість походить від здорового глузду та спільного досвіду! Зростаємо разом!

Взаємодіяти - означає трансформуватися! Дружба - наша сила, співучасть - наш провідник. Разом ми поділяємо цінності та впливаємо на світ. Ми всі є частиною чогось більшого. Давайте діяти і змінювати наше оточення!

*У гобелені змін світи
зміцуються і розвиваються
наново. Ми приймаємо
трансформацію,
нове "я", нове "ми", нове "вони".
Світає нова реальність,
відлунюючи шепіт завтрашнього дня.*

Перетворення світу лежить у кожному з нас. Новий я, новий ми, новий вони. Разом ми творимо нову реальність.

*Бажання поцілунку
Поцілуй мене... так, як знаєш тільки ти! Прихований,
м'який, ніжний... на смак як ти!
І я поцілую тебе від у відповідь.*

Безсоння, мій супутник вночі. Я не хочу спати, я хочу інтенсивно проживати кожну мить. Я стикаюся з цією перешкодою з мужністю безсоння.

*У тіні Вовка, загублений, але
знайдений. Захист - це опція.
Сильні хімічні
речовини, H_2O ,
спритність у їжі.
Зануртєся в тінь,*

на нього чекають
 пригоди, він
 приземляється в
 Карікуао. Під
 захистом, так,
 але самотні у ставленні

Сьогодні я пишу в душі Вовка з Карікуао, зустрічаючись з його диким світом та інтерпретуючи його. Незалежний, вірний і чесний друг, з лютим, але милосердним характером. Зародок життя, сформований на вулицях Карікуао, де я дізнався про цінність дружби. Вірний супутник у подорожах і діленнях, завжди з ласкою і мовчанням. Я познайомився з тінями вулиць Карікуао та їхньою компанією.

Загадкові, як ніч, але з жагою до життя і свободи. Я і Сомбра Вовк, друзі у свободі, яку подарувала нам матінка-природа. Гаванський клуб в суті революції, разом в усамітненому пакті. Хай живе божевілля!

Jogo do Galo: танець між словами і почуттями. З повагою і вдячністю, що ви думаєте про мене, а я про вас? Можливо, ми зрозуміли один одного між рядків. Міркування висловлені, слова красномовні... Подарунок, розгорнутий в потрібний час... А тепер, меса чи матч з півником? Страшне питання поставлене!

Рефлексія до екстазу, відлуння тиші, що віддаляє нас. Вчинки - це слова болю, перешкоди, які долає хімія буття. Небесні тіла розквітають досконалою любов'ю.

У пошуках конюшини любові, де багатство - розуміння багатограних душ. Кожна зустріч - це збільшення бажання співчуття і ніжності. У круговерті життя єдине і неподільне "я" не губиться в скороминутих бажаннях.

Золотий перстень, символ віри і поваги, є лише ілюзією. Ми дикуни, якими керує еґо. Кожне зіткнення ідей запалює розум. Здоровий глузд - це ключ до гармонізації себе та інших. Поступитися чи нав'язати? Відкинути легко, але справжня мудрість полягає у прийнятті.

Любити - це більше, ніж відчувати себе, це відчувати іншого. У нашому

інстинктивна поведінка, "я" переважає, але гармонія виникає, коли ми з'єднуємося з іншими істотами. Зі скількома "я" ми повинні змиритися, перш ніж поступитися іншому?

У лабіринті "я" відлунює самотність. Броня егоїзму одного дня ламається, відкриваючи порожнє дзеркало. Самолюбство не породжує справжньої любові. Тільки любов перемагає все.

Життя - це сад кольорів, де танцюють разом туга і бажання. Як було б чудово, якби ти був тут, поруч зі мною. Але пелюстки опадають, і мені залишається надія на возз'єднання.

Карі очі, оливки з моря, ти - муза, яка змушує моє серце співати. Коли я думаю про тебе, я можу згадати лише блиск, який змушує мене мріяти.

Я прокинувся з невідомості, без туги. Пристрасть і бажання огортають мене. Сильні поцілунки і обійми, все без прохання. Любов, прихильність, співчуття, без болю. Віддавати, не вимагаючи. Шукайте скорб, але не золота, а вічної любові.

Ти знав, що я це відчувала, але не говорила. Щось глибоке зростало, любов, яку не можна було передати словами. Немов схід сонця, вона осявала серце без страху. Я кохала, не бачачи, зігріваючи самотність.

Ти був там, біля вікна, я відчувала запах твоїх парфумів сандалу і жасмину. Вчора так само, сьогодні по-особливому. Віч-на-віч, це було боляче і це було важливо. Я дихала для тебе, я не бачила тебе, але ти був там, далеко і присутній. Я возив тебе до моря, ти знала морське повітря, вологий подих і радість.

Я запалюю сигарету і себе... Між рядками та ідеями я . Чи хтось розуміє, чи це все так туманно?

Цигарка згасла, але в мені горить полум'я письма. Може, хтось читає мене і знаходить радість у моїх словах? Я новий, більш конкретний шлях, де любов і розуміння є дороговказом. Нехай долі творяться розумом любові, і нехай люблячі слова відлунюють, як маяки надії.

У пошуках слів, які обіймають, без конфлікту, лише любов і довіру. Я хочу бути прямим, але завжди спонтанним, об'єднуючи читача і автора. Фрази, які з'єднують, спонукають до роздумів і медитацій. Відправимось в цю подорож дружніх листів разом?

Мислення - це виклик, який доводить нас до абсурду і змушує нас існувати. Бути незвичним - це мати терпіння читати і роздумувати. Я мало читаю, але коли читаю, я думаю. Прийміть виклик: читайте і продовжуйте ДУМАТИ. Мені приємно знати, що хтось теж думає.

Можливо, ви цього не , але я відчуваю. Як дощ, що просочується в камінь, зв'язує себе з землею і піском. Міцні та ефективні стосунки. Ми ходимо по них, по міцному союзу.

Відчуття дощу на камені. Міцний зв'язок, об'єднаний землею і піском. Ми ходимо по них, не маючи місця для більшого. Ефективні стосунки, як у природі.

Каменярі і каміння, серця, що піддаються ліпленню, почуття разом. Любов - це розчин, який зв'язує нас разом, міцно і надійно, як доріжка з лего. Життя - це знос, але разом ми - сила. Лапідарні чи припасовані, ми є частинками світу.

У великому пазлі Землі кожен шматочок має своє місце. Ми всі важливі, кожен зі своєю унікальною формою. Разом ми формуємо цілісну картину. Гармонія полягає в шляхах, які ми прокладаємо, і зв'язках, які ми створюємо. Давайте співпрацювати заради світу любові та єдності!

Як ми можемо бути собою, якщо інші ховаються? Відчувати - означає існувати, але ділитися також боляче. Навіщо все ускладнювати? Правда - це наше обличчя, наше обличчя. І коли нам хтось подобається...

Покажи своє обличчя, без фільтрів. За гроші мене не купиш, і я не хочу нікого купувати. Я проти свро, за обличчя з почуттями. Корона не замінить обличчя. Страждати - значить існувати.

Той самий біль, той самий запал, це було кохання! Ми - зірки німого кіно, але наша пристрасть - це вічна пісня.

Одна дорога, один шлях. Ми дивимося один на одного і бачимо спільне майбутнє. Ти зітхаєш, я зітхаю. Разом ми проектуємо мрії, зустрічаємося зі страхами. Життя складне, але все вміщається в нашому просторі.

Ти ж знаєш, що так, навіть коли я цього не роблю. Уява летить, без кордонів, без бар'єрів. Ми разом, окремо, але пов'язані. Ти дієш, я реаую. Ти смієшся, я посміхаюся. Ідеальна гармонія. Як я хочу тебе, як я бажаю тебе. Один поцілунок і я подорожую...

Але я не впаду і не поранюся. Ти - ліки від мого бажання. Обіцяю, що зустріну тебе, все пізнаю і нічого не знатиму. Я бачив тебе, я відчував тебе, і ти відчувала мене. Я хочу, щоб ти був поруч, завжди поруч зі мною. Я подолаю бунт, але битви не буде. Бо ти хочеш бачити, навіть не дивлячись. Я знаю, я уявляю. Завоювання справжнє, імперське. Це була не уява, це був зір.

Нуль або нуль: вічний пошук щастя!

Ми досягаємо бажаного і відчуваємо легке задоволення... але потім амбіції кличуть нас до наступної мрії.

Однієї миті щасливий, наступної - розчарований... Життя - це досягнень і нових бажань.

О, пане Джине, не просто виконай три бажання... Я хочу одне з них!

Щастя швидкоплинне, але бажання бажати його - нескінченне.

За красою ховається характер! Сила, яка спонукає нас слідувати власному ідеалу. Захистіть свій ідеал! Індивідуальність - це відмінність, яка позначає наше ставлення. Гордість - це сила природи, яка дозволяє нам бути унікальними. Будьте особливими!

О, не вірте... одного дня ви впадете. Але ми терпимо, миримося, любимо і боремося. Встаємо з вірою. Падаємо, не бажаючи падати, падаємо без парашута. Всі розбиті почуттям провини, без виправдання. Вибачте. І !

Принцесо мого саду, твої зелені та коричневі чари. Душа натхненна, я хочу тебе, як того, хто дихає. Чорнобривці веселі, твої кольори цілюють.

*мене. Сяюча фігура, моє зачарування. Красиве волосся створює зв'язки в
моєму серці. Вдячність за цю пристрасть, яка веде мене до раю.*

*Я побачив тебе в натовпі,
Я дивився на тебе, і час зупинився в спогляданні. Я
помітив твою сутність, таку чисту, таку
прекрасну, я подивився ще раз, і магія відкрилася
мені.*

*Я ще раз, кожна деталь викликала захоплення,
мені сподобалося те, що я побачив, без жодного
здивування.*

*Я любив твою істоту, таку унікальну і рідкісну,
Я покохав тебе в одну мить, без жодної
секунди роздумів. Це був жест любові,
простий і щирий, як віри, написаний
натхненно.*

*Ти була така, що ось-ось впадеш, я
запитала, хотіла відчути.*

*Ти сказав: Не будь таким, ми
однакові, один кінець.*

*Коли ти відчуваєшся загубленим, пам'ятай, що я є твоєю відправною
точкою. Життя - це карта, на якій ми зустрічаємося, і я кажу тобі:
"Ласкаво просимо в подорож!"*

*Покладайся на мене, я тут, у твоїй схованці. Маленький поцілунок і все буде
добре.*

*Уявляти, не створюючи, писати, не читаючи. Слухати, не слухаючи,
вчитися, не запам'ятовуючи. Бачити і відчувати, відпускаючи. У буквах,
словах, реченнях, віршах. Для мене все - тема.*

*Сьогодні я відчуваю себе теперішнім і сучасним, без минулого. Я забуваю і
переробляю все в сьогоденні. Я дивлюся тобі в очі, я бачу тебе, без іронії. Я
спонтанний, фактичний, пунктуальний і сучасний.*

*Сьогоднішній день був таким Забудьте, зробіть ось так. Що було б, якби не
було попередньої миті? Це йде зсередини, я дивлюся назовні. Я існую і бачу
себе в теперішньому часі. Мить минула, вона . Все, що я маю зробити, це
подивитися на теперішнє, зустрітися з миттю обличчям до обличчя.*

Слово майже виникло з одного факту. Воля і задоволення,

просто пишучи. Письмо народжується з енергії та радості. Людина, яка живе своїм повсякденним життям.

Воно пливе і майже, слова з'являються з дії, з волі задоволення: писати. Енергія і радість від прожитого дня. Безтурботні сльози течуть по щоках тих, хто іноді втрачає себе, але прагне бути солодким, як вишня.

Слова танцюють, іноді безглуздо, іноді чітко. Інтер'єр у вогні, подорож у глибину, переломний момент у твоєму світі. Я бачу глибоким поглядом.

Я знаю, що ти відчуваєш, чого боїшся, чого хочеш. У ті самотні ночі є пристрасть і бажання. Ти закриваєш очі і мрієш. Я? Я думаю про твою посмішку, чекаю на відвагу.

На березі річки, де посмішка зустрічається з каменем, а вода танцює, ми відкриваємо чистоту божевілля. Те, що належить нам, ніхто не забере.

Сиджу, розмірковую і пишу. В акваріумі уяви, де плаваю і дихаю мріями. Одного дня, без обмежень, плавати і мріяти.

*Привіт,
Я бачу, що ти тут, як
ти себе почуваєш?
Більш-мениш, ти
говориш, я слухаю.
Я бачу твій прохід менше,
але ніколи не менше!
Я відчуваю твій
розум, Позитивний і
творчий, Ніколи не
негативний, Завжди
конструктивний.*

За я втрачаю віру, але хтось хапає мене і каже: "Привіт". Я запитую, як справи, і навіть якщо "", я бачу, що твій розум позитивний і творчий. Я відчуваю пазурі, які захищають мене, когось, хто ніколи не забуває про мене. Я хочу, щоб ти був щасливим і життєрадісним, як і всі інші в цій популяції, що розвивається.

Я подивився вперед і побачив тебе. Це була магія, все, що я хотів. Це був ти, тільки ти. Тільки ти і я, щасливі. Падав дощ, він звів нас разом. Мокрі, закохані, zalиті краплями магії. Чиста радість.

Кожного разу, коли я пишу, я бачу тебе. У майбутньому і в сьогодні, я хочу, щоб ви були завжди. Разом, більше ніж друзі. Пуп до , губи до губ, тіло до тіла. Завжди разом.

Це було щось, що я бачив, але не говорив. Щось, чого я хотів і відчував. Сильний зв'язок, без страждань. Я помістив тебе в свою уяву, створення чогось прекрасного, у відтінках жовтого. Як сонце, яке ніколи не гасне і випромінює енергію цілий день.

Коли гасне світло, я поринаю в темряву. Все трансформується, уява злітає в повітря. Переешкоди стають танцюючими тінями, шоу починається. Я вмикаю світло, сон продовжується... доки?

Мислення - це мистецтво, кожен розум - це всесвіт! Всі унікальні, всі пов'язані між собою.

Я пливу в темряві, пасажир часу, а не світлої любові. Тіло спить, емоції розбиваються об звук. Я розслабляюся, слухаю, знову з'являюся. Забуваючи зняти напругу. Зупинений, зв'язаний, але завжди є вихід. Я не реаую, я дію. Беру ситуацію під свій контроль. Образа, яка скасовує страждання.

Я думав, я мріяв, я прокинувся... Я бачив тебе уві сні, принцесу чарівності і краси. Ти - натхнення, що змушує моє серце битися без броні.

Ти хотіла спати, відкрила ротик і заснула. Я думав про тебе, там, поруч з тобою. Відкинувшись назад, лежачи, я попросила поцілунку. Ти виконала моє бажання. Я хотів бути з тобою, ти мені снилася...

Спокій азуцени, твої парфуми зачаровують і ведуть мене. На даху, під зорями, я втрачаю себе в тобі.

Ти змушуєш мене посміхатися і відчувати, як добре дозволити собі йти далі. Пелюстка азуцени, твої парфуми спокушають мене і ведуть на зустріч з тобою.

Ми на твоєму даху, дивимося на зорі, я втрачаю себе в тобі. Ти такий добрий, один з тисячі, точніше, нескінченно добрий. Те, що я відчуваю до тебе, чарівне, його неможливо виміряти.

Я мандрував серед зірок, під хмарами, під небом. Марс, де цвіте кохання. Юпітер, де росте бажання. Моє єство перелітає з планети на планету за допомогою пера.

Була сила і енергія, радість, яку вона передавала. Любов у формі квітки, що рухається, як соняшник. Мрія, досягнення, все з пристрастю. Це було грандіозно, дивовижно, одним словом, дуже любляче.

Я дивився у вікно на далекий обрій. Я побачив твою зірку, що мерехтіла. Місяць, наш пейзаж, нашу подорож. Ми подорожували разом, ми підкорювали мрії. Під морем і над землею було лише місячне світло.

Прагнення - це бажання, щоб ти був тут, прагнення зустрітися з тобою, любов до тебе, навіть не бачачи тебе. Відчувати твою присутність усіма п'ятьма органами чуття: бачити тебе, не будучи поруч, відчувати твій запах, не нюхаючи тебе, чути тебе, не чуючи шуму, відчувати твій смак, не пробуючи тебе, торкатися тебе, не торкаючись тебе.

Натхнення схоже на сонце: іноді воно світить, іноді ховається. Писати - це виклик, але кожне слово - це промінь світла. Я продовжую, навіть коли творчість здається далекою.

Я була поглинута, майже скручена, сном наяву. Творити і жити своїм єством, ось що таке буття.

*Знаєш?
Є речі, які змінюють світ, речі, які були
просто речами,
Зараз вони викликають тисячу і одне
відчуття. Коли вони трансформуються,
вони стають справжніми, але колись
вони були чимось...
Ах, речі життя!*

У повітрі був туман, під тими, хто летить, витала мрія. Фігури, які можна подолати, не боячись, в місячному світлі. Капітан морів, все під рукою, в плаванні уяви. Виграна битва, справжній подвиг.

Якщо одного дня це минеться, яка це буде радість! Я зачиняю двері, відчиняю вікна безстрашно лечу під рай. Вільні ноти в теплій атмосфері, лілії та чорнобривці в цвіту. Волога земля, безпорадна лампочка чіпляється за розум. Напруга зростає...

Почуття перепліталися, сльози і жаль. Я писала, не розуміючи, але глибоко відчувала. Я бачила все, але не дивилася ні на що. Я плакала, бо віддавала себе, не покидаючи тебе. Пристрасть розпалює біль, а "ні" не може звільнити. Серце, навіть на відстані, сильно б'ється. Знедолені чи ні, ми всі люди.

Коротше кажучи, все має кінець і початок. Ми любимо і відкидаємо, бо все розквітає і зникає в одну мить. Життя мінливе, мить у мить невдачі. Треба лише вірити, щоб відродитися.

Між буттям і небуттям любов вказує шлях. Я йду, тому що хочу, я живу, тому що існую. У русі думки я вільний і уважний. Навіть стоячи на місці, я рухаюся вперед.

Я вірю не в забобони, а в силу людини та її творінь! Від іонів до ракет - все можливо, якщо уявляти і творити. Справжня магія полягає в невидимій енергії, яка рухає світом!

Любов - це глибока тасмниця, де біль і насолода танцюють у вічній симфонії. Відчувати - значить жити, захищати - значить любити. Навіть у болю любов розквітає, бо вона йде від серця.

У твоїх очах я бачу море, кожна вія - хвиля, кожна сльоза - мушля. Я натрапляю на зірки, зернятко годує моє серце.

Я страждав, але не усвідомлював цього, а може, не розумів, що я

*пережив. Я посміхнувся соняшником,
радіти і сяяти на сонці.
Звільни себе, покажи свою красу.*

Страхів у кожного потроху.

*Це було щось, що рухалося.
Я не бачив, як це сталося. Якусь
мить мучився, стикаючись з
повільним шелестом. Тепер він не
сміявся, хтось бачив,
Чоловік, фігура, що коливалася.
Тільки тому, що він подивився, ніхто не
помітив. Тиша увічнилася.*

*Застиглі почуття на самотній дорозі. З усім і ні з чим, один в нікому.
Ніколи не виходив за межі, але як людина, я не дотягував.*

*В моїх очах сяяла впевненість, але невпевненість змушувала мене
спотикатися. На безлюдному даху я знайшов біль і тривожне бачення. Я
впав, але в смиренності є краса людства.*

*Тиша - це голос, який говорить голосно, мелодія, яка знаходить відгук у
душі. Той, хто слухає невисловлене, знаходить спокій, бо в безтурботності
тиші відкривається цястія.*

*Одного разу я прокинувся, радість вислизала, завтра буде краще. Тиша
говорить, тривожить, і людина сумує, просто тому, що вона існує.*

*У темряві самотності простягни руку допомоги. Не відмовляй братові, бо
він не даремно торкається твого серця.*

*Якби самотність була просто самотністю, не було б жалю. Душа
знаходить власне відлуння в порожнечі.*

*Сидячи на скелях
Я пишу тобі те, що ніколи не забував:
Твоя посмішка, твоя компанія. Коли
я був на самоті, я думав про тебе,
І коли я про це згадувала, мені ставало добре.*

*Сновидіння - це плавання по морях ілюзій, а пробудження - кидання
якоря в реальності. Мрії не змінюють нас, але вони ведуть нас туди,
куди не може дістатися розум. Чи варто мріяти? Чи справжнім
скарбом є пробудження?*

Темна ніч, глибока тиша. Але завжди світить зірка, світить друг. Навіть у найважчі часи є надія і віра. Справжній супутник, який тягне нас вгору. Ми ніколи не буваємо самотніми.

Людина завжди дивує, від народження до смерті. Вона робить щось інше, навіть не знаючи чому. У своїй суті вона сяє, як місячне світло, освітлюючи навіть найлютіше оточення. Надія живе, завжди є хтось, кому можна довіритися. Справжній друг, який підбадьорить і підніме на ноги. У будь-яку хвилину, навіть останню.

*Блискучі очі,
Зірка, що сяє в небі, пробуджує
пристрасть.
Народжується надія, вірний
супутник, вірний друг.*

Коли я бачу горизонт, де я хочу бути, я хочу, щоб ти йшов зі мною, розділяючи той самий шлях. На цьому сувої написано: ти - моє плече, на яке я можу спертися, ти - той, з ким я хочу бути. Завжди тужити за тим місцем, яке ми збираємося підкорити, осяяне нашим місячним світлом і тією ж зіркою, що завжди світить.

У пошуках розуміння, крізь тіні невідомого. Чи достатньо знати, щоб зрозуміти? З чого все почалося і де все закінчилося?

Я хочу, щоб ти знав: що б не сталося, наша любов завжди буде з тобою. Це не просто пристрасть, це вічне зобов'язання.

Ніч - моя мовчазна супутниця. Вона зберігає таємниці та відчуття, завжди слухає, але ніколи не говорить. Я дозволяю музиці захопити себе і розслабитися в глибині ночі.

Свобода - це ковток свіжого повітря! Відчути, як розпускаються твої пуга, розв'язуються твої вузли... Бути вільним - це відчути світ

природним і чуттєвим способом. Давайте залишимо напругу позаду і приймемо легкість життя!

Кожне написане слово - частинка мене. Почуття ллються рікою натхнення. Сподіваюся, що, читаючи, ви відчуєте те задоволення, яке я отримую від написання.

Відчуття самотності, безцільності, дезорієнтації, що штовхає нас до забуття. Втрата подиху, бажання вірити. Кожен стикається з цим протягом життя.

Загублений погляд, самотнє зітхання. Сигаретний дим танцює, коли час вислизає. Кожна затьяжка - безперервний пошук. Ми сподіваємося, що ця залежність зникне... зникне.

Чарівний день відбувся! Результат зусиль і наполегливості, позитивного настрою привів до чогось надзвичайного. Бути кращим і більш ніж переможцем, підкорювачем світанку. Все в моїх руках, без підступу. Бути щасливою, просто тому, що я цього захотіла!

Як розквітла квітка, сьогодні я відроджуюся, щоб жити. Будь-якого дня, місяця чи століття я схильний до щастя. Чути нечуване, жити, бути там, де я ніколи не був. Перетворювати банальне на щось надзвичайне, з легкістю вірша.

Це вже в несвідомому, воно не бреше. Я йду вперед, свідомо. Жити - значить вірити, уявляти - значить перемагати реальність. Ми вільні, а не раби пороків чи чеснот. Стрибайте, біжіть, летіть! Нехай ваше серце б'ється сильніше, досягніть найвищої свободи. Бути - це жити вільно.

У життєвих перегонах кожна невдача - це поштовх, кожен повільний крок - досягнення. Свобода - сестра самотності, але саме на самоті ми знаходимо сили бути першими і останніми. Ми ніколи не буваємо посправжньому самотніми, тому що у нас попереду життя. Біжучи, щоб жити, ми перемагаємо, програючи. Бути щасливим - ось наша мета.

Я медитував у тиші неробства, шукаючи спокою на самоті. Щастя не деś там, а всередині нас, там, куди не доходить неспокій. Я знайшов задоволення у власному товаристві.

Це не аутизм, це самопізнання.

6ТАР Там...

*Бути поруч, навіть коли ти не просиш,
супроводжувати тебе в непотрібні моменти, бути
невидимою присутністю, якої ти прагнеш,
Бути з тобою навіть на відстані. Бути
поруч, коли ти не відчуваєш мене,
відповідати на твій мовчазний поклик,
бути думкою, яка втішає тебе, бути
готовою до всього, що може статися.
Уявляти тебе і бути там, навіть не бажаючи
цього, бути причиною без пояснень, просто
тому що. Любити тебе в присутності і
відсутності, існувати, тому що ти існуєш,
Щоб ти мріяв про мене і завжди був
поруч. Щоб я завжди був поруч...*

*Ах, ця магія в твоїх очах, ця іскриста посмішка, що спокусила мене! Ти
була єдиною, красивою і чуттєвою, жінкою моєї мрії. Я відчував
чарівність нашому повсякденному житті... Ти любиш магію? Так, я !*

*Одного разу я уявила собі все, чого не знаю. Страшні сні, подорожі в тиші.
Страждання ігноруються, відвага відсутня. Дивився і бачиш чимсь
благополуччя. Те, що ми маємо - рідкість, один на сотню.*

*Думки і куріння, внутрішня боротьба. Кожна хвилина - це перемога, але
спокуса не полишає. Письмо як звільнення, але бажання причаїлося. Час
іде, боротьба триває. Перемога наполягає, навіть коли легко . Енергія
ніколи не згасає, трансформація немінуча. Сигарета, мить вагання, але
рішучість перемагає.*

*Коли чайка перетне небо, я попрошу її повернути тебе... Я втратила все,
коли нічого не хотіла. Ким би я був без тебе? Я хотіла бути вулканом, який
розбухує твоє серце, цією гігантською, тріумфуючою любов'ю. Щастям,
сильнішим за електрику, струмом, який об'єднує нас і ніколи не розлучає...*

На річковому мосту спогади плывуть, як листя на вітрі. Минуле поховане, але виринають солодкі слова, намальовані на полотні свідомості. Це була вона, живе мистецтво, обличчя, яке не може стерти час. #

*У танці світла виявляють себе тіні,
безлика постать ховається в ночі. Шепоче
страх, але тільки у світлі вона живе.
Привид, що зникає, глибока таємниця. Друг
темряви, швидкоплинний сон.*

У хвилях життя зелений ховається, синій зникає. Червоний з'являється, попереджаючи про принципи. Між тихими криками і магічними словами зводиться літературна стіна. Сльози і письмо течуть, оживляючи душу.

Запаморочення душі, стрибок у вічність. Осінь - це тільки початок, мокрий асфальт блищить на дорозі. Серце калатає, дорога швидка. На підйомі час зупиняється. Безсмертна мить, піруєт життя.

Гордість від того, що ти відчуваєш себе собою, поки інший страждає. На місці інших, я сподіваюся, ти ніколи не будеш страждати. Переешкоди піднімають гордість, але народжується віра в мене. Я прийшов у цей світ, щоб боротися до кінця і піклуватися про вас. Пізнати іншу людину та її світ - це справжнє подорож.

*Фехтування, мистецтво
почуттів, удари, які
приходять до рани.
Напружена боротьба,
нестерпний біль, Але борець
встає, долає біль, кричить
любов. Вгорі сяє слава,
посміхаються переможець і
переможений.
Кожен, хто бореться, заслуговує на
перемогу, перемогу, якої він прагне,
щоб сяяти.*

Сльозливий, легковажний і тривожний світанок. Але сонце своїм теплом випаровує смуток. Хмари шепочуть: "Посміхнись". Ранок відроджується, обіцяючи нові починання.

Простота - це ключ до розкриття потенціалу, що криється всередині нас. Сміливість і наполегливість, надія живить шлях.

Туман розвіюється і з'являється воля до перемоги. Час полюбити себе, досягти успіху в життєвих битвах.

Кожним пострілом ми коригуємо руку долі. Ми звільняємося від пут минулого і приймаємо чарівне сьогодні.

Радість і відмінність приходять з розуму, де все відбувається. Це просто час цвітіння.

У павутинні життя танцює павук. Смерть - це лише цикл, а не кінець. Давайте сплетемо прекрасне суспільство, де еволюція є постійною. Не бійтеся павука, але прийміть будівництво.

У LuzesCafé, серед аромату смаженої кави та сигаретного диму, я знаходжу свій простір. Тут кожен день - це чиста сторінка, на якій я пишу, творю і блукаю. Я мрію про 2 000 годин слів, які висвітлюють мою подорож.

Пірнаємо у води письма, де кожне слово - це хвиля емоцій. В океані чорнила ми полюємо на літери з намірами, що сягають глибини серцець. Любімо і плаваймо морями наших роздумів

Я запалюю ліхтар свого єства, освітлюючи порожнечу. Полум'я жевріє, пробуджуючи нескінченне бажання. Час плине ліниво, але мій погляд яскравий. Я видихаю насичені парфуми, я насолоджуюся диханням. Щодня нове повітря.

Посмішка не завжди потрібна, але коли вона є, вона осяває світ щирим і сліпучим сяйвом. Це щастя в чистому вигляді, мить радості, яка торкається душі.

Фадо, далека мелодія, яка танцює з часом і огортає нас вічною тугою. У пустелі відсутності жага побачити тебе зростає, як річка. Бажання, яке хоче належати лише тобі.

Відчуваючи життя, слова не завжди можуть передати все. Те, що я пишу, - це танець серця під звуки світу. Простий, але глибокий, як вітер, що шепоче таємниці.

Якби вітер міг переносити слова, я б написав тобі листівку під дощем. Я малою сонце і його промені, кажучи, що ти - моя енергія. Навіть коли йтиме сніг, моє сонце світитиме для тебе. Нехай вітер завжди розносить цю думку.

Думати, рефлексувати, діяти чи не діяти? Відчувати, не висловлюючи - виклик існування. Роздуми перед тим, як реагувати, секрет мудрості. Прикидатися, контроль над думками? Іноді мовчання є найкращою відповіддю.

Перешкода

У житті перешкода - це видовище! Перемагай без страху, відчувай і розвивайся. Вчіться на поразках, реагуйте на втрати. Подолання - це максимізація себе! Досягнення і самоповага - це суть життя!

Емоції вирують у морі, пісок вислизає крізь пальці. Краплі океану, піщинки пейзажу. Між руками і серцем все відчувається, не все досягається.

Життя схоже на сигарету, яка гасне, але завжди є бажання її прикурити. Я не хочу бути тим, що говорять, я хочу бути тим, що відчуваю. Я йду серед гомону, шукаючи правду серед тіней. Дозвольте мені бути на самоті, без зв'язків, тільки я і нескінченність.

Я плачу, бо відчуваю це, сльози, які падають, як листя на вітрі. Чужі помилки, невидимі в'язниці. Я хочу звільнитися, сміятися і плакати, відчувати життя у всій його повноті. Течуть сльози байдужості, але кожна крапля варта того.

Я подумав, який ти? Такий банальний, такий однаковий, ти стандарт. Мені байдуже, на що я розраховую, я хочу побачити, чого ти не можеш дати. Я хочу

мене. Ти такий, яким я тебе вважав, або таким, яким ти не був, але змусив себе стати. Я - це я.

Я не знаю, як я почав цю історію, не маючи ні мішені, ні стріли. Біль у моєму серці, удар, який не оживляє. Самотнє серце, яке все ще хоче битися.

Я не вільна, і ніколи не буду. Я люблю свою свободу, але відчуваю себе зв'язаною любов'ю, яку ти маєш до мене. Чому так? Вони справді кохають? Вони прагнуть свободи, але хочуть бути прив'язаними до когось. А я хочу бути сама, невидима... Не хочу нічого розуміти, не хочу думати. Я хочу дистанціюватися від того, що . Я не хочу любові, про яку говорять, що це свобода. Я просто хочу звільнити те, що є в мені.

Посеред страждань і втрат життя тече, як річка, що не чекає. Я йду, нічого не взявши, лише впевненість, що одного дня я здамся. Я не сміюся, не плачу, я просто існую. Яка трагедія - жити!

Чому? Я питаю чому, але не хочу думати про те, що колись було. Я не хочу боротися, не хочу бути тим, ким я ніколи не був. Голос мучить тих, хто плаче. Зачекай. Я подорожую, буду приходити і йти терпляче. Що я можу сказати? Я не маю багато, і мені так багато бракує. Істота, яка каже: "Я більше не хочу", вторгається в мене. А я не хочу.

Я не хочу повертатися, я хочу відчувати музику і вітер тут. Я не демон і не ангел, я не шукаю ні раю, ні пекла. Я хочу на Землю, де все існує. Я не хочу йти, мені просто потрібен простір, щоб дихати і творити власне існування. Я просто хочу повітря, щоб дихати. Я хочу бути вільним, як повітря, яким я дихаю.

Певні слова вимовляються, але їх не чути. Іноді мені здається, що я - жива плоть, повна міток, яких не видно. Чи не забагато я прошу вашої уваги?

Іноді те, що ми хочемо висловити, незрозуміло, але неспокій не полишає. Бажання і воля плутаються, і посеред цього я відчуваю себе самотньою.

Я пишу, щоб спробувати передати те, що моє єство прагне донести. Не все буде сказано, не все буде зрозуміло, але саме в спробі і полягає краса вираження.

Я відкидаю мене збіднює.

Серце відчуває те, що бачать очі, навіть якщо не хоче цього.

Ніколи не відкривайте погляд свого серця, оскільки воно може страждати від того, що бачить занадто багато.

Я тут, невидимий для твоїх очей. Ні, я так не думаю. Ти відчуваєш мою присутність? Гадаю, теж ні. Що ти в мені знайшов? Я залишився тут, як тінь, щоб ти мене не забула. Я не витримую відсутності, бо те, що нас об'єднує, нас і роз'єднує. Я тут, завжди.

Я не збираюся прикидатися, я збираюся дозволити їй текти. Я пишу сльозу, сумну і мокру. Дозволь мені витерти твої сльози, твій біль, твою самотність. Я хочу той біль, який ти .

Наодинці, у безмежжі буття. Зі мною, це я, тільки я!

В інтроспекції біль розширюється, це глибоке почуття. Я, таємниця, яку знаю лише я. Для інших - ілюзія.

Вільні сторінки, листя, що розвіюється на вітрі, речення, що виходять на волю. Бажання спорожнити душу, дозволити всьому випаруватися. Письмо як шлях до звільнення, де кожне слово розчиняє біль. Я не хочу страждати, я хочу розвиватися.

Починається новий день, але саме вночі я знаходжу світло, яке ти приносиш із собою. Давай об'єднаємо тишу і темряву, щоб створити магію. Я хочу бути твоїм світлом у темній ночі.

Як я дозволила собі піти... у глибокі припливи, де русалки грають на арфах. Я просто хотів дивитися на тебе без слів, щоб ніколи не забути. Але сьогодні я хочу лише трохи нічого.

Іноді мовчання є найбільш красномовною відповіддю. Я боюся не смерті, а втрати того, що люблю. Я хочу звільнитися від зв'язків і просто БУТИ, без тягаря того, що маю.

У пошуках себе серце є провідником. Пізнання себе - це крихітна, але важлива прірва. Мати і належати, як зникаючі тіні. По суті, бути - це відмовлятися від усього без небажання. Справжня сила - у смиренності.

Щодня люди пробуджуються до нових знань, але чим більше вони дізнаються, тим далі віддаляються від істинного знання. Що змінилося? Все і нічого. У моєму зміненому світі керує інтелект, але ілюзії залишаються.

Я почну там, де хочу закінчити. Дим у кімнаті, дим у душі. Розлучитися з тобою і світом, чи зможу я це зробити? Давай, підітовхни мене! Без страху я піду вперед. До кінця своїх днів я буду .

Відкинувши зовнішнє, прийняти внутрішнє. Історія про те, ким я є, без зовнішнього світу. Віднайдення істинної сутності, що живе всередині мене. Пробудилася цікавість? Тоді вирушаймо в цю подорож самопізнання разом.

У танці диму і часу я шукаю повітря, яке звільняє душу. Історія починається там, де вона закінчується, цикл боротьби і повторюваних помилок. Я хочу парити, дихати, бути димом, який розсіюється. У мене є все, і я нічого не хотів. Рухаймося вперед, навіть якщо ми рухаємося назад.

Внутрішня боротьба триває. Я борюся за те, щоб бути тим, ким я насправді хочу бути, звільняючись від тіней минулого. Моє сумління кричить: "Встань, подолай!" Я нерухома, але в русі. Моє склепіння, веде мене. Я хочу рости, розширюватися, бути більше. Ніяких ілюзій, тільки правда. Я - це я.

У гармонії природи процвітає корінь звільнення. Ми різні, але разом ми знаходимо суть. Залиш двері прочиненими, щоб ми могли приходити і йти, танцюючи на часу. Дитина всередині нас - це етап, урок.

Подорожі, які починаються зі слова "Привіт" і закінчуються словом "До побачення". Безодня думок кидає нам виклик, але лише повернувшись до реальності, ми знаходимо гармонію.

Туга - це сльоза, яка стирає крик, але це також нитка, яка пов'язує нас з омолодженням.

Розмови, які не стирають біль, але є частиною подорожі.

Дихотомічна присутність між буттям і небуттям. Життя у фотографічних миттєвостях, які миттєво зникають. Дихання - це імпульс, але жити - це більше. Стерти долю, прожити частку.

Коли ми перестаємо жити, ми не перестаємо дихати. Природа оточує нас, відволікаючи ілюзіями. Кожна мить - це новий етап, що відображає випадкові кадри. Я збільшусь за рахунок зовнішнього. Поглинання моменту ілюзорне. Матінка-природа рухає нами, захоплюючи більші відчуття.

Слова летять, як вчинки на вітрі, ховаючись і відкриваючись. Бачиш? Життя - це миттєвий погляд, дим, який розширюється.

Рахуючи до десяти, майбутнє зазирає у вікно сьогодення. Дим розвіюється, клацання .

Замкнені на холодній півночі, чекати доводиться довго. Старе простирadlo, вигоріле помаранчеве світло. Забута ковдра зігріває душу, яка терпить холод втрачених спогадів. Теплий ритм вторгається, досліджує себе в остигаючому світі. Сферичні рулони, уривки гарячих чи холодних слів.

Тепла мрія про річку і долину, де надія зустрічається і творить без відстані. Гітара вібрує, спрагла культури, коли ми проблематизуємо кожну тему.

Народжуються плоди, з'являється хитрість.

Слова тиші, турбота про уважних.

Підозри викликає те, що не сказано, але зміст .

Вся правда полягає в тому, що між думками і діями немає ніякої правди. Фрагменти поведінки породжують штуки, які нас обманюють. Слова, які не мають сенсу, але сказані з розумом...

У формі нещастя ми знаходимо основну дію. Рости - означає знати, що робити, навіть коли ситуація не має сенсу. Вчитися на знаках, у формі доповнення, - це місія.

У танці світу подібність - це муза, а рівність - міф. Загублені у відчуженні, ми є художниками прямих рамок, архітекторами абсолютних, але ніколи не остаточних причин. Ми відчуваємо тепло нашого інтер'єру, де живе справжнє мистецтво.

У всесвіті слів, де уявне танцює з реальністю, кожен фрагмент розповідає свою історію. У простоті дотепності ми знаходимо суть чистого майбутнього, тоді як суворе минуле нашіптує нам уроки. Нехай кожне слово буде живим образом, подорожжю підриву і відкриття.

*Сонце заходить, засинає,
горизонт підводить ризик,
воно завжди повертається,
воно світить, воно живе.*

Світлий марш, де кожна деталь - це танець слів. Спогади, що зберігаються в тиші, темне ясновидіння, без інстинктів. Істота, яка вторгається в мене, не є мною.

Ходити, як Ахіллес, між стовпами вигадки та реальності. Шпигуни самого себе, хвалебні відгуки про себе. Локомотив мчить до темного тунелю, сподіваючись на світлий кінець. Фрагменти божевільної та глибокої подорожі.

Нами рухає незбагненна сила, павутина, яка рветься, але завжди відновлюється. Ми - це сума наших досвідів, різних, але однакових за своєю суттю. Нехай приходить більше людей, адже кожен з них приносить свою унікальну подорож у просторі літер.

У мистецтві життя смерть - це лише простір, який потрібно створити. Це ніколи не кінець,

а новий початок. Подібно до хитрого лиса, спрагло до знань, наше доволіття полягає в тому, що ми ніколи не припиняємо вчитися. Обмеження - це лише початок прірви.

Молодість долає будь-які висоти. Уламки завоювань, ми летимо не падаючи. Слова - глибокі моря, мистецтво обману. Море піднімається, магія та енергія. Філіпе Моура, безпомилковий, вчиться на поразках. Жити - це вміти літати.

У глибині тиші - відлуння металевих кроків. Самотнє відро, ганчірка для прибирання. Холодний мармур, стіни, що шепочуть. Крапля за краплею вислизає час.

Промінь світла відбивається на склі, відкриваючи обличчя, загублене серед зірок і безодень. Фортепіанна музика відлунює, наче раптове занурення, рятує мене від задухи. На дорозі асфальт чекає, а плавник пливе в глибокій порожнечі.

У глибокій воді, стрибок у русі. Зникаюча ілюзія, інша мить. Океан пише без кольору, актор на сцені життя. Вечірка подарунків, піжама на ліжку, розлита постіль. Шипучий образ без пейзажу, все на одному диханні. Прозора трансформація, без сліз, без правил. Фрагменти в небутті, казка, яка не росте.

Стріла, що не долітає, зашморг у вузлі. Я пишу розмитий час, нитку в океані, дотик до обличчя. Позачасовий гріх, тепле сонце і краплю на землі.

У зануренні в життя свобода приходить після осквернення. Між сценою і завісою ми переживаємо передчуття і реальність. Рятувальник на піску, незакінчений сонет. Відчувати - означає бути.

Я занурився в пісок, між мріями і передчуттями. Життя - це комета,

не завжди дурниці, а танець уяви.

Кожен крок вниз - це крок назустріч невідомому. У порожнечі холодна річка пробуджує те, чого не можна побачити.

Поцілунки цього бажання, погляди цієї тріщини. У човні правди ми пливемо до Плутона серцем.

Божевілля зустрічається із здоровим глуздом у портреті, який ніколи не вдається вловити. Сила існувати, завжди пов'язана з серцем.

У коробці мрій я створюю замки в течії річки. Кожен крок - це крок у танці віри. У корабельній аварії ти був моїм човном, у вітальні, куди ніхто не хотів заходити. Я бажаю тобі в поклони, в серці, що б'ється, миру.

Фрагменти нас, між стінами і фортепіанними нотами, що грають неможливе. Кохання відбивається у дзеркалі, де рамою є лише ти.

Біль, який нас оточує, глибокий і неповторний, як погляд, що відкриває серце, в яке занурився. Невидимі ланцюги сковують нас, хвору і темну душу. Пил, що страєє почуття, лабіринт Я.

Занурена течія, апатія розбитого дня. Полум'я, що розгорається, серце у возні, вільний кінь, що чекає на приборкання. Відчуття тебе в цьому нескінченному часі, перетинаючи огортаюче минуле. Магічне возз'єднання, просто дивитися на тебе і бачити тебе...

Я поринув у сон, загублений у морі. Я блукав між тінями та ілюзіями, прокидаючись до реальності. Сновида-сомнамбуліст завжди шукає новий шматок, проводячи нескінченні лінії.

Почуття переплелися, як ланцюг у серці. Я - ковток повітря, дощ на воді, що шукає ідеальну пару. Кохання, що оніміло нас, м'яке і солодке.

*Черевик чекає, бант, який
я ніколи не розв'яжу,
черевик мого друга.*

У вічній варті він починає діяти. Жах інакомислення закипає, паралізуючи розум і творіння. Але є надія в сліді

квітуча зелень: живи інтенсивно!

*Любов - це глибокий океан,
хвилі бажання і підкорення. Я
плаваю між камінням і
холодом, з моїм серцем як
компасом. Фрагменти снів,
кроки, які ніколи не
повторюються. Вітер шепоче
таємниці,
А море співає свою мелодію. Просто
кохання, каже серце,
І світ змінюється.*

*На шляху душі дух потрапляє в лабіринт емоцій. Розум, змучений, шукає
спокою, а тіло відчуває тягар часу. Але чистота душі - це непохитна
стіна, міцна і стійка. Йдемо разом, долаючи життєві недуги, знаходячи
гармонію в хаосі.*

*Мислення - це рідина уяви, вилив захоплення. Занурене божевілля
підтримує промені гармонії, тоді як магія вторгається в несвідоме
свідомого. Життя стає чистою красою. Фрагменти нескінченності
розгортаються між словами і почуттями. Провокуйте мислення,
завжди уявляйте, перевершуйте буття.*

*Дружба в сутінках, де панує спокій. Відчуваючи м'який дотик, енергію,
яка тече. Сильніша за пристрасть, це чиста прихильність.*

*Навчання - нескінченний політ, і захоплюючий, як вітер, що розносить
слова за сім морів. Кожен написаний рядок - це душі, думка, яка летить
і уявляє, завжди присутня. Дорослішати - це вчитися, це проживати
кожну мить, як віриш у русі.*

*Жити - це відчувати колювання, усмішку, яка не підкоряється
зовнішньому. Запеклість бурхливого пориву - це лише невдалий момент.
Гра на фортепіано серця, політ над грозовими хмарами. Світло в тунелі
освітлює шлях, бо життя вести.*

Глибоке кохання, кохання-страждання... Відчуте і забуте, глибоко всередині

загублений. Шкодував, але жив.

У кругообігу життя, між лініями і межами, відкривається маска невідомого. Ми народжуємося, живемо і в подиху часу знаходимо кінець. Але чи це справді кінець? Чи лише новий початок?

Спогади про кохання, які ніколи не згасають. Заради тебе я страждав, відчував, кохав і жив. Я ніколи не кохав іншу жінку, яку цілував. У тобі я знайшов любов, яку завжди буду пам'ятати.

Глибокі почуття, танець між болем і бажанням. Я ніколи не вмирала, але відчувала. Для тебе я писав, для тебе я жив. Через мене - тільки любов і поезія.

У мить кохання вона здається далекою, але вже коханою. Один день , далеко від любові, але завжди присутній.

Відображення в дзеркалі

Іноді потрібно зазирнути за межі відображеного образу. Справжнє відображення народжується всередині нас, без потреби в дзеркалах.

Ніч ясна.

Темної ночі світло твоєї присутності осяває, як світанок. Пісні твоєї чарівності відлунюють, як свист птаха в польоті, що прагне свободи.

Письмо - це моя свобода, де перо танцює на папері, а думка злітає у височинь. Я прагну лише до тих слів, які наповнюють мене.

Нескінченна подорож

у тиші вітру.

Все є ніщо, і ніщо є все,

Коли ми йдемо, ми забираємо лише те, що відчуваємо.

На краю прірви, де ховається безодня. Кінець чи новий початок?

На краю прірви, де ховається кінець. Фрагменти бажання і тривоги, стрибки між снами і димом. Завжди чекати, завжди хотіти, в тривожному танці життя.

Я піднімався сходами життя, я думав про своє призначення, але результат здивував мене. Між світлом і тінню я маневрував з власної волі. Я піднімався повільно, спускався, не падаючи.

Жага натхнення, сплеск інтуїції. Прекрасна думка, яка насичує душу. З ковтком з фляги все стає прекрасним.

*Існування - це нескінченна таємниця, я хочу піти, але в підсумку залишаюся. Слова, що відлунюють потойбіч,
Переможець страхітливого, . Я не хочу йти, тому я існую і залишаюся, Поза тим, що могло б бути.*

*Сонце світить на світанку,
Ніжний смуток у сутінках. Я жив, я пережив, я віродився,
Я - могутнє Сонце, що завжди світить!*